VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2016. gada 1. jūnijā*

Kopējā lauksaimniecības politika — Tiešie maksājumi — Papildu kritēriji ekoloģiski nozīmīgām platībām ar īscirtmeta atvasājiem — Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 45. panta 8. punkts — Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 9. punkta a) apakšpunkts — Pilnvaru ļaunprātīga izmantošana — Tiesiskā noteiktība — Nediskriminēšana — Tiesiskā paļāvība — Tiesības uz īpašumu — Pienākums norādīt pamatojumu

Lieta T-662/14

Ungārija, ko pārstāv *M. Fehér* un *G. Koós*, pārstāvji,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *H. Kranenborg*, *A. Sipos* un *G. von Rintelen*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību atcelt Komisijas 2014. gada 11. marta Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar kuru groza minētās regulas X pielikumu (OV 2014, L 181, 1. lpp.), 45. panta 8. punkta pirmā teikuma daļu, kurā ir paredzēts: "izvēloties no saraksta, kas izveidots saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 2. punkta c) apakšpunktu, sugas, kas ir vispiemērotākās no ekoloģiskā viedokļa, neiekļaujot nepārprotami alohtonas sugas".

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Preks [*M. Prek*], tiesneši I. Labucka un V. Kreišics [*V. Kreuschitz*] (referents),

sekretāre S. Bukšeka Tomaca [*S. Bukšek Tomac*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 2. decembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – ungāru.

Spriedums [1]

Tiesvedības priekšvēsture

1 Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV 2013, L 347, 608. lpp.; turpmāk tekstā – "pamatregula"), nosaka jaunu tiesisko regulējumu attiecībā uz tiešo atbalstu saistībā ar kopējo lauksaimniecības politiku (turpmāk tekstā – "KLP").

2 Viens no jaunās KLP mērķiem, kāda tā ir no jauna definēta pamatregulā, ir uzlabot ekoloģiskos rādītājus, paredzot tiešo maksājumu obligātu "zaļo" komponentu, kas atbalstīs visā Eiropas Savienībā īstenojamu klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi. Šajā nolūkā daļa no valsts maksimālā apjoma, kas noteikts tiešajiem maksājumiem, dalībvalstīm būtu jāizmanto, lai papildus pamata maksājumam piešķirtu gada maksājumu par obligātu praksi, kas lauksaimniekiem jāievēro, par prioritāti izvirzot gan klimata, gan vides politikas mērķus. Viena no šīm praksēm, kas būtu jāpiemēro visai saimniecības atbalsttiesīgajai platībai, ir ekoloģiski nozīmīgu platību izveidošana (pamatregulas preambulas 37. apsvērums). Šīs platības būtu jānosaka, jo īpaši, lai saimniecībās aizsargātu un uzlabotu bioloģisko daudzveidību (pamatregulas preambulas 44. apsvērums).

3 Pamatregulā tātad ir paredzēts, ka, ja saimniecības aramzemes platība ir vairāk nekā 15 hektāri, lauksaimnieks nodrošina to, ka no 2015. gada 1. janvāra platības, kas atbilst vismaz 5 % no saimniecības aramzemes, kuru lauksaimnieks deklarējis, ir ekoloģiski nozīmīga platība (pamatregulas 46. panta 1. punkts).

4 Dažādu platību, kuras dalībvalstis var uzskatīt par ekoloģiski nozīmīgām platībām, starpā ir norādītas īscirtmeta atvasāju platības, kurās neizmanto minerālmēslojumu un/vai augu aizsardzības līdzekļus (pamatregulas 46. panta 2. punkta g) apakšpunkts).

5 Lai nodrošinātu, ka ekoloģiski nozīmīgas platības tiktu noteiktas efektīvi un saskaņoti, pamatregulā Eiropas Komisijai ir deleģētas pilnvaras pieņemt attiecīgus tiesību aktus saistībā ar papildu kritēriju noteikšanu, lai platībai piešķirtu ekoloģiski nozīmīgas platības statusu (pamatregulas preambulas 45. apsvērums). Tādējādi pamatregulas 46. panta 9. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka Komisija ir pilnvarota noteikt papildu kritērijus šā panta 2. punktā minētajiem platību veidiem, tostarp iepriekš minētajām īscirtmeta atvasāju platībām, lai attiecīgās platības kvalificētu kā ekoloģiski nozīmīgu platību.

6 Pamatojoties uz šo pilnvarojumu, Komisija pieņēma 2014. gada 11. marta Deleģēto regulu (ES) Nr. 639/2014, ar ko papildina pamatregulu (OV 2014, L 181, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "deleģētā regula").

7 Komisija deleģētajā regulā ir definējusi papildu kritērijus atsevišķiem ekoloģiski nozīmīgu platību veidiem. Attiecībā uz platībām ar īscirtmeta atvasājiem, uz kurām neizmanto minerālmēslus un/vai augu aizsardzības līdzekļus, Komisija ir precizējusi, ka dalībvalstis izstrādā sarakstus ar tām sugām, kuras var izmantot šim mērķim, izvēloties no saraksta, kas izveidots saskaņā ar pamatregulas 4. panta 2. punkta c) apakšpunktu, sugas, kas ir vispiemērotākās no ekoloģiskā viedokļa, tādējādi neiekļaujot nepārprotami alohtonas sugas (deleģētās regulas 45. panta 8. pants).

1 — Ietverti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

8 Pēc deleģētās regulas publicēšanas Ungārija Vispārējā tiesā cēla prasību atcelt minētās regulas 45. panta 8. punktu, ciktāl tajā ir noteikts, ka attiecībā uz īscirtmeta atvasājiem var tikt izvēlētas vienīgi no ekoloģiskā viedokļa vispiemērotākās sugas, tādējādi neiekļaujot nepārprotami alohtonas sugas (turpmāk tekstā – "apstrīdētais ierobežojums").

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

9 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 15. septembrī, Ungārija cēla šo prasību.

10 Ungārijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt deleģētās regulas 45. panta 8. punkta pirmā teikuma daļu, kurā ir paredzēts: "izvēloties no saraksta, kas izveidots saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 2. punkta c) [apakšpunktu], sugas, kas ir vispiemērotākās no ekoloģiskā viedokļa, neiekļaujot nepārprotami alohtonas sugas";

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

11 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest Ungārijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

12 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Vispārējā tiesa (ceturtā palāta) nolēma sākt tiesvedības mutvārdu daļu. Tika uzklausīti pušu mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz mutvārdu jautājumiem, ko Vispārējā tiesa uzdeva 2015. gada 2. decembra tiesas sēdē.

Par lietas būtību

13 Ungārija būtībā apgalvo, ka Komisija, pieņemot apstrīdēto ierobežojumu, pirmkārt, esot pārsniegusi savu pilnvarojumu un nepamatoti sašaurinājusi dalībvalstu rīcības brīvību, otrkārt, esot ņēmusi vērā ar pamatregulu nesaderīgus kritērijus, treškārt, esot pārkāpusi savas pilnvaras, ceturtkārt, esot pārkāpusi tiesiskās noteiktības principu, piektkārt, esot pārkāpusi nediskriminācijas principu, sestkārt, esot pārkāpusi tiesiskās paļāvības aizsardzības principu, septītkārt, esot pārkāpusi īpašumtiesību aizsardzības principu un, astotkārt, esot pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu.

Par Komisijas pilnvarojuma robežu un dalībvalstu rīcības brīvības pārkāpumu

14 Ungārija būtībā uzskata, ka tas, ka Komisija ir noteikusi apstrīdēto ierobežojumu, ir prettiesiski, jo tā ir pārsniegusi tai ar pamatregulu piešķirto pilnvarojumu, un ka tas ir padarījis par teorētiskām dalībvalstu pilnvaras izvēlēties koku sugas, kuras var būt īscirtmeta atvasāji, kas atbilst ekoloģiski nozīmīgas platības kritērijiem. Ungārijas ieskatā, šķietami plašais Komisijai piešķirtā pilnvarojuma formulējums izrietot no tā, ka platības, attiecībā uz kurām tā ir pilnvarota noteikt kritērijus, ir īpaši neviendabīgas. No tā neizrietot, ka Komisijai ir plaša rīcības brīvība. Koku sugu izraudzīšana, kuras var tikt izmantotas, izriet no dalībvalstu kompetences un plašās rīcības brīvības, kas piešķirtas ar pamatregulas 4. panta 1. punkta k) apakšpunktu un 2. punkta c) apakšpunktu, kā arī ar deleģētās regulas preambulas 55. apsvērumu. Šī kompetence un šī rīcības brīvība esot šķērslis tam, kā Komisija šajā lietā ir izmantojusi savu pilnvarojumu. Apstrīdētais ierobežojums dalībvalstu rīcības brīvībai atņemot tās jēgu. Komisija apstrīd, ka tā, pieņemot apstrīdēto ierobežojumu, būtu pārkāpusi tai ar pamatregulu piešķirtās pilnvaras.

15 Ņemot vērā šos iebildumus, ir jānorāda, ka pamatregulas 4. panta 1. punkta k) apakšpunktā īscirtmeta atvasāji ir definēti kā "platības, kuras apstādītas ar tādu sugu kokiem (KN kods 0602 90 41), kas jānosaka dalībvalstīm, kurās augošo ilggadīgo kokaugu saknes vai celmi pēc mežizstrādes paliek zemē un nākamajā sezonā dzen jaunas atvases", un tajā ir paredzēts, ka "maksimālais cirtes aprites laiks ir jānosaka dalībvalstīm". Turklāt pamatregulas 4. panta 2. punkta c) apakšpunktā ir noteikts, ka dalībvalstis "nosaka koku sugas, kuras uzskatāmas par īscirtmeta atvasājiem, un attiecībā uz minētajām koku sugām nosaka maksimālo ražas cikla ilgumu, kā minēts [pamatregulas 4. panta] 1. punkta k) apakšpunktā".

16 Papildus tam ar pamatregulas 46. panta 9. punkta a) apakšpunktu Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem nosaka papildu kritērijus šīs pašas regulas 46. panta 2. punktā minētajiem platību veidiem, lai attiecīgās platības varētu kvalificēt par ekoloģiski nozīmīgām platībām. Saskaņā ar šo pēdējo minēto tiesību normu dalībvalstis vēlākais līdz 2014. gada 1. augustam nolemj, ka viena vai vairākas minētā panta turpmākajā daļā uzskaitītās platības ir jāuzskata par ekoloģiski nozīmīgām platībām. Šajā uzskaitījumā ir minētas īscirtmeta atvasāju platības, kurās neizmanto minerālmēslojumu un/vai augu aizsardzības līdzekļus. Tādējādi pamatregulas 46. panta 9. punkta a) apakšpunktā Komisijai ir piešķirtas pilnvaras paredzēt kritērijus, lai noteiktu īscirtmeta atvasāju platības, kurās neizmanto minerālmēslojumu un/vai augu aizsardzības līdzekļus un kuras tiks uzskatītas par ekoloģiski nozīmīgām platībām.

17 Pamatregulas preambulas 45. apsvērums, kurā ir precizēti Komisijai piešķirtā pilnvarojuma iemesli, ir norādīts, ka, "lai nodrošinātu, ka ekoloģiski nozīmīgas platības tiek noteiktas efektīvi un saskaņoti, vienlaikus ņemot vērā dalībvalstu specifiskās iezīmes, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt attiecīgus tiesību aktus saistībā ar papildu kritēriju noteikšanu, lai platībai piešķirtu ekoloģiski nozīmīgas platības statusu, saistībā ar citu ekoloģiski nozīmīgu platību veidu atzīšanu, saistībā ar konkrētu ekoloģiski nozīmīgu platību veidu pārrēķina un svēruma koeficientu noteikšanu, saistībā ar tādu noteikumu noteikšanu, kas jāīsteno dalībvalstīm attiecībā uz daļu no ekoloģiski nozīmīgas platības reģionālā līmenī, saistībā ar noteikumu noteikšanu par to, ka saimniecības, kas ir tuvu viena otrai, kolektīvi ievēro prasību saglabāt ekoloģiski nozīmīgas platības, nosaka satvaru kritērijiem, ko jānosaka dalībvalstīm, lai identificētu šādu tuvu atrašanos, un saistībā ar metožu noteikšanu, lai novērtētu mežu attiecību pret lauksaimniecības zemi".

18 Piemērojot pamatregulas 46. panta 9. punkta a) apakšpunktu, Komisija ir pieņēmusi apstrīdēto ierobežojumu, kurā ir paredzēts papildu kritērijs, lai platība tiktu kvalificēta par ekoloģiski nozīmīgu platību. Proti, apstrīdētais ierobežojums izslēdz alohtonas sugas no īscirtmeta atvasājiem, ar kuriem apstādītas platības, kas paredzētas kā ekoloģiski nozīmīgas. Tādējādi, piemērojot pamatregulas 46. panta 2. punkta g) apakšpunktu un apstrīdēto ierobežojumu, platību, kas ir apstādīta ar īscirtmeta atvasājiem, uzskata par ekoloģiski nozīmīgu platību ar nosacījumu, ka tajā neizmanto minerālmēslojumu un/vai augu aizsardzības līdzekļus un ka atvasāji ir vietējās sugas.

19 Pieņemot apstrīdēto ierobežojumu, Komisija nav pārkāpusi savas pilnvaras. Proti, saskaņā ar pamatregulas 46. panta 9. punkta a) apakšpunktu tā ir paredzējusi papildu kritēriju, lai noteiktu, kāda veida pamatregulas 46. panta 2. punktā paredzētās platības var tikt uzskatītas par ekoloģiski nozīmīgām platībām. Ne pamatregulas 46. panta 9. punkta a) apakšpunktā, ne pārējās šīs pašas regulas normās nav paredzēts, ka minētais kritērijs nevar attiekties uz tādas sugas veidu, kuru varēja stādīt. Turklāt turpmāk 31. un nākamākajos punktos izklāstīto iemeslu dēļ apstrīdētais ierobežojums efektīvi un saskaņoti iekļaujas ekoloģiski nozīmīgu platību veidošanā, ņemot vērā šo platību bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas mērķi.

20 Turklāt, pieņemot apstrīdēto ierobežojumu, Komisija nav pārkāpusi dalībvalstu pilnvaras un rīcības brīvību, lai definētu koku sugas, kuras var tikt stādītas, lai veidotu īscirtmeta atvasājus.

21 Proti, pamatregulā un it īpaši [tās] 4. panta 1. punkta k) apakšpunktā un 2. punkta c) apakšpunktā dalībvalstīm nav piešķirta ekskluzīva kompetence izraudzīties koku sugas, kuras var tikt izmantotas, lai veidotu ekoloģiski nozīmīgas platības. Kā Komisija pamatoti norāda savos procesuālajos rakstos, ja dalībvalstis var izveidot koku sugu sarakstu, kas ir piemērojams īscirtmeta atvasāju platībām, vienīgi koku sugas, kas atbilst pamatregulā paredzētajiem nosacījumiem un Komisijas noteiktajiem papildu kritērijiem, izpildot savu pilnvarojumu, var tikt ņemtas vērā, lai lauksaimniecības platības kvalificētu par ekoloģiski nozīmīgām platībām.

22 Turklāt apstrīdētais ierobežojums nesašaurina dalībvalstu rīcības brīvību līdz tīri simboliskam līmenim un praktiski tai neatņem jēgu. Proti, Ungārija nav apstrīdējusi Komisijas konstatējumu, saskaņā ar kuru no dalībvalstu izdarītajiem paziņojumiem, piemērojot pamatregulas 46. panta 8. punktu, izrietot, ka tās bija norādījušas vietējās koku sugas, lai veidotu platības ar īscirtmeta atvasājiem, kas kvalificētas par ekoloģiski nozīmīgām platībām. No šiem paziņojumiem izriet, ka 18 dalībvalstis un divu citu dalībvalstu reģioni ir izraudzījuši pavisam 19 koku sugas, kas ļauj veidot ekoloģiski nozīmīgas platības ar īscirtmeta atvasājiem. Dalībvalstis tādējādi ir paziņojušas sugas, kas atbilst gan pamatregulā norādītajām prasībām, gan apstrīdētajā ierobežojumā noteiktajai prasībai. Turklāt Komisija ir norādījusi, ka gandrīz 75 % dalībvalstu, tostarp Ungārijā, bija koku sugas, kas ļauj veidot īscirtmeta atvasājus, kuri var tikt klasificēti kā ekoloģiski nozīmīgas platības. Saistībā ar paziņojumu, kas tika izdarīts, piemērojot pamatregulas 46. panta 8. punktu, Ungārija tātad norādīja piecas koku sugas, kas izmantotas, lai veidotu īscirtmeta atvasājus, proti, papele, vītols, alksnis, osis un kļava.

23 Turklāt Ungārija pietiekami nepamato savu argumentu, saskaņā ar kuru dalībvalstu rīcības brīvībai neesot jēgas, jo neviena vietējā koku suga neesot ekonomiski izdevīga. Proti, Ungārija neizklāsta, uz kāda pamata tā apgalvo, ka izdevīgums bija uzskatāms par elementu, kas jāņem vērā, paredzot papildu kritēriju, lai noteiktu ekoloģiski nozīmīgas platības, vēl jo vairāk tādēļ, ka attiecībā uz īscirtmeta atvasājiem pamatregulas 46. panta 2. punktā ir paredzēts, ka ekvivalents 5 % zemei, kas jāvelta pienākumam par ekoloģiju, nevar atrasties uz aramzemes. Turklāt un katrā ziņā Ungārija nav izvirzījusi pierādījumus, kas apliecina, ka vietējo koku sugu kultūra īscirtmeta atvasājiem nebija ekonomiski izdevīga.

24 Iepriekš minētos vērtējumus neliek apšaubīt tas, ka Ungārija atsaucas uz deleģētās regulas preambulas 55. apsvērumu. Proti, šajā apsvērumā ir paredzēts, ka, "lai kultivētu platības ar īscirtmeta atvasājiem, vajadzīgi ierobežoti resursi, rezultātā tam ir netieša labvēlīga ietekme uz bioloģisko daudzveidību", un ka "tāpēc dalībvalstīm būtu jāparedz nosacījumi, kas piemērojami šāda veida ekoloģiski nozīmīgai platībai, un jāprecizē izmantojamo koku sugu saraksts un noteikumi par resursu izmantošanu". Tādējādi šajā apsvērumā galvenokārt ir runa par resursiem. Turklāt tas nevar prevalēt pār pamatregulas 46. panta 9. punkta a) apakšpunktu vai deleģētās regulas 45. panta 8. punktu, kurā ir ietverts apstrīdētais ierobežojums. Ungārija to atzīst netieši, jo tā prasības pieteikumā norāda, ka "apsvērumiem pretēji panta normām nav juridiski saistoša spēka". Visbeidzot, ciktāl minētajā apsvērumā ir atzīta dalībvalstu kompetence, ir jānorāda, ka iepriekš 21. punktā izklāstīto iemeslu dēļ tas neizslēdz iespēju Komisijai pieņemt apstrīdēto ierobežojumu. Šis apsvērums tātad nevar skart iepriekš veiktos vērtējumus.

25 Visu iepriekš minēto iemeslu dēļ ir jānoraida Ungārijas apgalvojumi, saskaņā ar kuriem Komisija, pieņemot apstrīdēto ierobežojumu, ir pārkāpusi savu pilnvarojumu un ir nepamatoti sašaurinājusi dalībvalstu rīcības brīvību.

Par ekoloģiski vispiemērotāko sugu ņemšanu vērā un par alohtonu sugu neiekļaušanu

26 Ungārija uzskata, ka, pievienojot ierobežojošo nosacījumu, kuru veido "no ekoloģiskā viedokļa vispiemērotāko sugu" izmantošana, Komisija ir pieņēmusi nostāju, kura nav atzīta pamatregulā un kura ir grūti savienojama ar tās garu. Turklāt Ungārija apstrīd to, ka vienīgi vietējās sugas ir uzskatāmas par vispiemērotākajām no ekoloģiskā viedokļa. Alohtonu sugu neiekļaušana esot pieļaujama

tikai, ja vienīgi platības, kas tieši ietekmē bioloģisko daudzveidību, ir lietderīgas no ekoloģiskā viedokļa. Šī pēdējā norādītā nostāja esot zinātniski neprecīza un nesaderīga ar pamatregulu. Alohtonu sugu neiekļaušanā, pamatojoties uz "no ekoloģiskā viedokļa vispiemērotāko sugu" kritēriju, esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

27 Attiecībā uz vispiemērotāko sugu no ekoloģiskā viedokļa ņemšanu vērā, lai platības ar īscirtmeta atvasājiem definētu kā ekoloģiski nozīmīgas platības, ir jāatgādina, ka KLP jomā Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība attiecībā uz sasniedzamo mērķu noteikšanu un piemēroto īstenošanas līdzekļu izvēli. No tā izriet, ka Savienības tiesas pēc būtības veicamā pārbaude ir ierobežota ar pārbaudi, vai iestāžu pilnvaras nav īstenotas acīmredzami kļūdaini vai nepareizi izmantojot pilnvaras, kā arī vai tās nav acīmredzami pārsniegušas savas rīcības brīvības robežas (skat. spriedumu, 2011. gada 9. septembris, Francija/Komisija, T-257/07, EU:T:2011:444, 84. un 85. punkts un tajos minētā judikatūra).

28 Turklāt pamatregulas preambulas 44. apsvērumā ir noteikts:

"Būtu jānosaka ekoloģiski nozīmīgas platības, jo īpaši, lai saimniecībās aizsargātu un uzlabotu bioloģisko daudzveidību. Tādēļ ekoloģiski nozīmīgajām platībām būtu jāietver platības, kas tieši ietekmē bioloģisko daudzveidību, piemēram, papuves, ainavas elementi, terases, buferjoslas, apmežotas platības un agromežsaimniecības platības, vai tādas platības, kas netieši ietekmē bioloģisko daudzveidību tādējādi, ka saimniecībā mazāk izmanto ražīguma palielināšanas līdzekļus, piemēram, secīgus kultūraugus vai augsnes zaļo segumu ziemā. [..]"

29 Tādējādi būtu jānosaka ekoloģiski nozīmīgas platības, lai saimniecībās aizsargātu un uzlabotu bioloģisko daudzveidību.

30 Ņemot vērā sugas, kuras tā uzskata par vispiemērotākajām no ekoloģiskā viedokļa, proti, vispiemērotākās sugas attiecībā uz dabiskās vides līdzsvara ievērošanu vai konkrētās platības ekosistēmas ievērošanu, Komisija ir izvēlējusies kritēriju, kas dod ieguldījumu bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā. Proti, platības dabiskās vides līdzsvara saglabāšana, izraugoties sugas, dod ieguldījumu, lai saglabātu bioloģisko daudzveidību saimniecībā, jo šī līdzsvara saglabāšana rada šķēršļus, lai bioloģiskā daudzveidība samazinātos. Komisija tādējādi nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ņemot vērā vispiemērotākās sugas no ekoloģiskā viedokļa, lai definētu ekoloģiski nozīmīgas platības pamatregulas izpratnē. Minētā kritērija ņemšana vērā nav pretrunā pamatregulai vai tās garam.

31 Ciktāl Ungārija apstrīd, ka vienīgi vietējās sugas ir no ekoloģiskā viedokļa vispiemērotākās sugas, ir jānorāda, ka Komisija varēja uzskatīt, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ka platības ar koku sugām, kas nepārprotami nav vietējās sugas kā īscirtmeta atvasāji, neļāva garantēt, ka šie atvasāji saglabātu vai uzlabotu saimniecību platību, kuras ar tām apstādītas, bioloģisko daudzveidību. Kā norādīts iepriekš 28. punktā, ar ekoloģiski nozīmīgām platībām sasniedzamais mērķis ir saglabāt vai uzlabot saimniecību platību bioloģisko daudzveidību. Minēto platību bioloģiskās daudzveidības saglabāšana nozīmē to dabiskās vides saglabāšanu. Tas, ka Komisija ir noteikusi par obligātu [izmantot] vietējos īscirtmeta atvasājus, dos ieguldījumu minētās vides saglabāšanā un līdz ar to konkrēto platību bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā. Proti, suga tiek uzskatīta par vietējo sugu, kad tā dabiski aug kādā reģionā un nav tur tikusi ieviesta. Tieši pretēji, sugu, kuras nav nepārprotami vietējās sugas, platībām nav obligāti jādod ieguldījums dabiskās vides vai lauksaimniecības zemes ekosistēmas saglabāšanā, un Ungārija nav sniegusi nevienu pierādījumu, kas ļautu uzskatīt, ka šajā lietā alohtonās koku sugas saimniecībās saglabās un uzlabos bioloģisko daudzveidību. Komisija tādējādi, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā un nepārkāpjot pamatregulu, varēja uzskatīt, ka koku sugu apstādījumus uz ekoloģiski nozīmīgām platībām ar īscirtmeta atvasājiem var veidot tikai vietējās sugas.

32 Ungārija vēl uzskata, ka, apstrīdētā ierobežojuma pieņemšanā liekot akcentu uz platībām, kuras tieši ietekmē bioloģisko daudzveidību, Komisija esot atstājusi novārtā otru pieeju, kas paredzēta pamatregulas preambulas 44. apsvērumā, saskaņā ar kuru bioloģisko daudzveidību var sekmēt arī platības, kas to ietekmē netieši, tomēr deleģētās regulas preambulas apsvērumos vai iebildumu rakstā skaidri nenorādot šīs izvēles iemeslus. Komisija šos argumentus apstrīd.

33 No pamatregulas preambulas 44. apsvēruma (skat. iepriekš 28. punktu) izriet, ka ekoloģiski nozīmīgām platībām ir jāietver platības, kas tieši vai netieši ietekmē bioloģisko daudzveidību, neesot hierarhijai starp šīm abām iespējām.

34 Konkrētajā lietā apstrīdētā ierobežojuma mērķis ir noteikt ekoloģiski nozīmīgas platības, balstoties uz to tiešo ietekmi uz bioloģisko daudzveidību, jo tas nosaka par obligātu – veidojot ekoloģiski nozīmīgas platības ar īscirtmeta atvasājiem – izmantot vietējās sugas.

35 Šī Komisijas izvēle nevar tikt uzskatīta par pretēju pamatregulas garam, jo tajā ir paredzēta iespēja pieņemt pasākumus, kuriem ir tieša ietekme uz bioloģisko daudzveidību. Komisija savas rīcības brīvības īstenošanā varēja izvēlēties pasākumu, kuram ir tieša ietekme uz bioloģisko daudzveidību. Turklāt minētā izvēle neprasīja īpašus paskaidrojumus attiecībā uz ierobežojumu, kam ir netieša ietekme, ņemot vērā, pirmkārt, hierarhijas neesamību starp abām iespējām un, otrkārt, to, ka šajā lietā dalībvalstīs, tostarp Ungārijā, bija vietējās koku sugas, kas varēja veidot īscirtmeta atvasājus (skat. iepriekš 22. punktu). Līdz ar to Ungārijas iebildums, kas balstīts uz izvēli, ko Komisija izdarījusi attiecībā uz kritēriju, kas tieši ietekmē bioloģisko daudzveidību, ir jānoraida.

36 Visu iepriekš minēto iemeslu dēļ ir jānoraida Ungārijas iebildumi, saskaņā ar kuriem apstrīdētais ierobežojums esot balstīts uz nepiemērotu kritēriju un tādējādi saistībā ar to esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā. [..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) Ungārija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Prek Labucka Kreuschitz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2016. gada 1. jūnijā.

[Paraksti]